

Ето и нѣкои писма отъ Сливенската черковна община и такива до нея, отъ които може да се види развоя на черковния въпросъ, до колкото засѣга Сливень:¹⁾

Отъ Сливенската Епархия. — До Градецко то Общество. — Любезны еднородцы! Съ настояще то си прихождамы да изявимъ радостлива за българскія народъ вѣсть; днеска сахата по 5: получимы отъ телеграфа депеша въ която ни явява Г-нь Золотовичъ (фенерски тѣ владици афоресаха наши тѣ Владици и народъ, и ный въ четвъртъкъ ще афоресамы тѣхъ, явете на околны тѣ си градове) това кратко изложение като пріехмы заевихме незабавно на каймакамина си, какъ и ный тука на 2 марта ще направимъ и тържествуваме като празнуваме церковно, ще се испей и анаѳема връхъ гръцкия патриархъ и неговы тѣ Владици; това въ знаяни и увѣреніе ваше: послѣдувайте този примѣръ за да бждемъ въ едномысліе. — Сливень, 28 февруарія 1861 г. — Ваши съсѣдни граждани (Слѣдватъ подписи).

Почтена Българска община въ Търново. — Мислимъ, че Вый вече опознахте истинно то днешно положеніе на черковня ни въпросъ: не е нужно да си растълкуваме колко той изгуби сила та и важността си поради непростително то немараніе, бездѣліе и отжстівіе на всѣко чувство на народно достолѣніе отъ страна на нашитѣ прѣдставители въ Цариградъ. За да ся увѣримъ взаимно, че това е тѣй, да си спомнимъ колко пжти до сега ся е писало и телеграфисвало, че Българскый тѣ въпросъ ся е рѣшилъ или ся рѣшава: подобни работи ся вършатъ само отъ хора, които нѣматъ прѣдъ видъ нито народно достолѣніе, нито общенародна полза, но просто частны интересы и каприци.

Като земаме прочее въ видъ.

1-о крайната унилность и постепенна та деморализація, която ся всагда въ народъ тѣ ни, по причина на това безконечно рѣшаваніе на въпросътъ ни, и

2-о че това, което искаме отъ правителството или отъ патриаршія та (както щете), не е мьлостъ, но право да го имаме, както го иматъ и сички тѣ други народности въ Турція.

Рѣшаваме едногласно да отправимъ на В. Порта чрѣзъ велае-тъсь си една енергическа протестація срѣщо народны тѣ дѣйци по черковный тѣ ни въпросъ, по причина че сж наклонны да приемнжтъ едно нишожно рѣшеніе на една комиссія, която не направи друго освѣнъ да ослаби и затемни проектитѣ, които самото правителство ни устжи. Слѣдователно, вѣнъ отъ двата правителственни проекти, всѣко друго рѣшеніе е непрепознато отъ община та ни и остава слѣдователно само за тѣхна смѣтка.

За да дадемъ повече важность и тяжесть на това народно дѣло, ный днесъ ся отнасяме и до вашата честна община, за да

¹⁾ Ср. Георгиевъ, Материали по черковната борба, Мсб., XXIV, 93, 196 — 203.